

Királyhelmei Szövetség

A KIRÁLYHELMECI ÉS PÓLYÁN-SZOLNOCSKAI
REFORMÁTUS GYŰLEKEZETEK LAPJA
2013/4

MIÉRT?

Az ünnep kapcsán általában a hogyan kérdést tesszük fel, és erre próbálunk válaszolni. A körülöttünk lévő világ is a karácsonynak csak azt az oldalát mutatja meg, hogy hogyan történt, hogy milyen is volt az első karácsony. Tehetjük ezt azért, mert az evangéliumok nagy részletességgel írják le, hogy Isten fia hogyan lett emberré. Általában arra a kérdésre keressük a választ, hogy hogyan lett a karácsony, az a legelső. Erről szólnak a gyerekeknek szánt Bibliák, erről szólnak a versek, karácsonyi énekek, hogyan lett Isten emberré, hogyan született meg Jézus Krisztus. Biztos vagyok benne, hogy ezt nagyon sokszor hallottuk. El is tudnánk mondani az esztendő bármelyik időszakában, nem csak ilyenkor. Tudjuk, hogy Isten fiának nem volt hely, istállóban kellett megszületnie. És amikor megszületett angyali kar kezdte dicsérni az Istent; megjelentették a pásztoroknak, hogy a megígért megszületett. A napkeleti bölcsek csillagot követve jutottak el Betlehemig, és amikor odaértek, hódoltak a kisdédnek és vittek neki aranyat, tömjént és mirhát. Így kellett megszületnie Isten Fiának. Egyrészt méltatlanul, a maga helyén, másrészt már születése pillanatában is megmutatva nagyságát, király voltát. Sok mindent megtudhatunk a születési eseménysorozatból. De ez mind csupán arra a kérdésünkre ad választ, hogy hogyan lett Isten emberré, hogyan született Jézus, hogyan jött a világra Isten egyszülött Fia.

Azt gondolom, hogy eddig mindenki eljut; a hogyan kérdésre adott választ a legtöbben megismerik. Még a hitetlen ember is tudja, ha nem is nagy pontossággal, de nagy vonalakban tudja, hogy hogyan, milyen módon született Jézus és milyen események történtek a megszületésekor. Teljesen vallástalan emberek építenek Betlehemest, egyháztól független gyerekcsoportok tanulják be a karácsonyi történetet, hogy előadják, keresztyénységüket nem mutató zenei előadók énekelnek karácsonyi dalokat, melyekben ugyancsak azt mondják, hogy hogyan született meg Jézus Krisztus. Az üzleti világ marketingcélokra, reklámra használja ki a karácsonyi eseményeket, és nem ritka, hogy egy-egy bevásárlóközpontban díszletként találkozhatunk a pásztorokkal, angyalokkal, bölcsekkel, vagy éppen a kisdéddel. Karácsony kapcsán a legtöbb ember eljut addig, hogy el tudja mondani, hogyan született meg Jézus Krisztus. És ez rendjén is van. Jó, hogy tudjuk, jó, hogy tudják, hogy szabad tudni és szabad erről beszélni.

Azonban, amíg csak eddig jut el az ember, amíg csak a hogyan kérdését teszi fel, és csak arra akar választ találni, hogy hogyan született meg Jézus, addig a karácsony nem lesz több mint három nap érzélgősség, kedvesség, afféle három romantikus nap Józseffel, Máriával, az aranyosan bégető barikákkal, meg „Jézuskával”, ahogyan nevezni szokták a Megváltót. A legtöbben eddig jutnak el. És három nap után rohannak tovább, és ahogyan kidobják a karácsonyfát, szétszedik a felállított betlehemeket, az üzletek váltanak új reklámra, úgy mi is rohanunk tovább, s mit sem változtat életünkön, világlátásunkon, értékítéletünkön, vagy éppen a másik emberhez való viszonyunkon az a tény, hogy Isten Fia emberré lett. Tudjuk, hogy hogyan történt ez, de karácsony után ez a kérdés már nem érdekes, nem fontos.

Azonban van egy másik kérdés, amit karácsonnyal kapcsolatban fel kell tennünk, ami

fontosabb, mint az előző, még ha keveset is beszélnek róla, ami mélyebben érint minket mint az, hogy hogyan történt az első karácsony. Ez a kérdés pedig a „miért”. Miért történt a karácsony? Miért volt és miért van karácsony? Miért született meg Jézus Krisztus? Miért lett az Isten emberré? A miért fontosabb, mint a hogyan. Akkor vagyunk jó úton, ha az ünnepben, ezen a karácsonyon nem csak azzal foglalkozunk, hogy hogyan történt az első karácsony, hanem azzal is, hogy miért. Mert igazából ezzel jöhet közel hozzánk az ünnep, e kérdésfelvetéssel lehet miénk az ünnep, a miért kérdésre adott válasszal lehet nekünk is ünnepünk. Amíg csak a régi időkbe révedezünk, amíg csak az akkori történet szereplőiről beszélünk, a hogyan kérdésre keressük a választ, addig csak másoknak az ünnepéről beszélünk. De amint feltesszük az ünnep kapcsán a miért kérdést, és őszinte választ keresünk rá, úgy mi is részesei leszünk az ünnepnek, nekünk is lesz karácsonyunk. Nem csupán afféle háromnapos, romantikus, ajándékokról, karácsonyfáról szóló karácsonyunk, hanem igazi ünnepünk.

Miért lett Isten emberré? Miért született meg Jézus Krisztus? Azt gondolom, hogy e kérdésre a leghitelesebb választ a Szentírásban találjuk meg. János levelében olvashatjuk: Abban nyilvánul meg Isten hozzánk való szeretete, hogy egyszülött Fiát küldte el Isten a világba, hogy éljünk ő általa (1Jn 4,9). A karácsonyt a szeretet ünnepének szoktuk nevezni. De igazából nem azért mert egymás iránti szeretetünket fejezzük ki mulandó tárgyak egymásnak ajándékozásával, hanem mert Isten ajándékozta meg a földet egyszülött Fiával. Abban nyilvánult meg a mindenható Isten szeretete, hogy egyszülött Fiát küldte el ebbe a világba. A betlehemi jászolban fekvő kisdéd, Jézus Krisztus, Isten szeretetének a megnyilvánulása. Annyira szeret az Isten bennünket, hogy még egyszülött Fiát is elküldte ebbe a világba, amely világ bizony könyörtelenül bánt vele. Tudta ezt az Atya Isten, de mégis elküldte a világba. Elküldte, mert szeretett, ennyire szeretett bennünket, embereket.

Amikor feltesszük a kérdést, hogy miért van karácsony, miért született meg Jézus, akkor megkapjuk a választ is, mert Isten szeretett, mert az Isten szeretetéből adta egyszülött Fiát. Szeret az Isten. Azért volt karácsony, mert szeret az Isten. A többi már másodlagos. Fontos tudni, hogy miként született meg Jézus, hogyan mentek a pásztorok és a bölcsek, hogyan tudták meg, hogy a betlehemi gyermek megszületett. Fontos tudni mindezt, de másodlagos, mert mindezt megelőzte az, hogy az Isten szerette és szereti az embert.

A miért kérdésre teljesen személyes választ kell adnunk. Miért van karácsony? Mert szeret az Isten. Az irántam és a Kedves Olvasó iránt való szeretete nyilvánult meg Jézus Krisztusban. Szeret az Isten. Egyszülött Fiát adta Isten a világba. És az ige úgy folytatódik: hogy éljünk ő általa. Amikor feltesszük a miért kérdést, hogy miért lett karácsony, akkor amellett, hogy meglátjuk, hogy azért, mert szeret az Isten, azt is meg kell látnunk, hogy azért, hogy éljünk ő általa, Jézus által. Nem a magatehetetlen kisdéd által, hanem a felnövekedett és keresztre feszített, megölt, majd feltámadott Jézus Krisztus által. Általa van, általa lehet igazán életünk. János levelében azt olvassuk: Isten örök életet adott nekünk, és ez az élet az Ő Fiában van. Akié a Fiú, azé az élet, akiben nincs meg az Isten Fia, az élet sincs meg abban (1Jn 5,11b-12). Jézus által lehet életünk, örök életünk.

Biztos vagyok abban, hogy szinte mindenki eljutott addig, hogy tudja, ismeri, hogyan, miként lett karácsony. Az Isten ezen a karácsonyon arra akarja irányítani a figyelmet, hogy lépjünk ennél tovább és lássuk meg azt is, hogy miért lett karácsony. Lássuk meg, hogy értünk is megszületett Jézus Krisztus, értünk is elküldte Isten a Fiát a világba, mert minket is szeretett, mert ránk vonatkozólag is azt akarja, hogy ő általa, Jézus Krisztus által éljünk, általa legyen életünk, örök életünk. Fontosak vagyunk neki, értékesek vagyunk a számára, mindennél értékesebb, ezért lett karácsony.

Molnár István

„Én vagyok az Alfa és az Ómega”

(Jel 22,13)

Istentulajdonságai közül az Ige különösen erőteljesen állítja előtérbe az Ő fennmaradását és megváltozhatatlan voltát. Én vagyok az első, az utolsó is én vagyok! (Ézs 48,12) „Én vagyok az Úr, ez a nevem, nem adom dicsőségemet másnak, sem dicséretemet a bálványoknak (Ézs 42,8) Az Ő neve, amely kijelenti és meghatározza lényegét Jahve – az Örökkévaló, önmagában változhatatlan örökkön örökké. Aki elhívja eleitől fogva a nemzetiségeket: Én, az Úr, vagyok az első és én mindvégig ugyanaz vagyok. (Ézs 41,4) A Jelenések könyvében „Alfának és Ómegának” mondja magát, „aki volt, aki van és aki eljövendő”; Mindenható, a kezdet és a vég.

Mindegyik kijelentésében mindig úgy jelenik meg, mint ugyanaz: ezért erre nézve rendíthetetlen az Ő hűsége. Összhangban marad magával. Semmilyen hatalom nem érintheti változatlanságát és magasztos voltát. Sem a múlt, sem a jövő nem menekül meg hatalmától és ismeretétől. Kívül áll az időn, az idő felett. Ő „az örökkévalóság királya” (1 Tim 1,17). „Öröktől fogva mindörökké vagy te, ó Isten.” (Zsolt 90,2) Az Írás bizonyos helyei csaknem pontosan ugyanazokat a fogalmakat használják az Úr Jézusra. Ő maga ezekkel a szavakkal mutatkozik be János apostolnak: „Én vagyok az Alfa és az Ómega, az első és az utolsó, a kezdet és a vég.” (Jel 22,13) A kifejezésnek ez az egybehangzása visszatükrözi a természetnek az egybehangzását: a Fiú Isten, mint az Atya, bár meg van különböztetve az Atyától. Annak, aki az Alfa, az első, a kezdet, szükségszerűen Istennek kell lennie és mint ilyen, Ő az Ómega is, az utolsó, a vég. Ezeket a kijelentéseket János evangéliumának elején is megtaláljuk: Kezdetben volt az Ige (vagyis „az első”, ahogyan Isten az Atya, öröktől fogva) és az Ige Istennél volt (vagyis Istentől megkülönböztetve), és az Isten volt az Ige (a Fiú öröktől fogva ugyanazt a természetet és ugyanazokat a sajátosságokat birtokolja, mint Isten, az Istenség teljességét), Ő kezdetben az Istennél volt.

Emberi formájában – amit örökre megtart, nem szünetelteti Krisztus az Istenség lényegének és tulajdonságának birtoklását. Ezért Ő, mint Isten változhatatlan és örök (az első és az utolsó). „Jézus Krisztus tegnap, ma és mindörökké ugyanaz” (Zsid 13,8). Ugyanaz a szeretetben, hűségében és hatalmában. Ami a múltban volt az elhunyt szentek számára, az a számunkra is ma. Ami Ő ma, az lesz az örökkévalóság folyamán is, ahol szívünk megtelik az Ő dicső személyével. Ezért már most boruljunk le előtte és imádjuk Őt. Mint, ahogy a napkeleti bölcsek és a pásztorok leborultak a betlehemi jászolbölcsőben megszületett Üdvözítő előtt; „Ő a te urad, borulj le előtte!” (Zsolt 45,12)

Bányácski Béla

GYÜLEKEZETÜNKBEN TÖRTÉNT

Idősek délutánja

A Királyhelmeci Református Egyházközségben minden évben szervezünk egy alkalmat, amelyen az időseké, a nyugdíjas korúaké a főszerep. Idén erre az alkalomra, az ún. idősek délutánjára november 16-án került sor a gyülekezeti házban, ahová szép számmal érkeztek az idősek, vagy ahogyan a délután folyamán ők maguk megfogalmazták, a szépkorúak. Az alkalom elején Molnár István lelképásztor köszöntötte a jelenlévőket, majd a 71. zsoltár alapján szólt hozzájuk. Áhítatában hangsúlyozta, hogy a megélt kor ajándék, amiért hálát annak kell adni, aki az életet, s így az élet minden egyes esztendejét adta, vagyis a teremtő és gondviselő Istennek. Ugyanakkor a kor az teher is, hiszen ami egy pár évvel ezelőtt még nem okozott gondot, az az idő előrehaladtával nehezzé, sőt lehetetlenné válhat, de ezeket is – ahogyan minden más gondunkat – oda lehet vinni az Isten elő. A lelképásztor hangsúlyozta, hogy az Istennek való szolgálatban nincs korhatár, s ha az erő megfogyatkozik is, az imádság szolgálatát, a könyörgést a családért, gyülekezetért, népért, egyházzért mindenki vállalhatja. A délután további részében a jelenlévők felidéztek a régi emlékeket, egykori gyülekezeti eseményeket, valamint több kedves énekeket is elénekelték, s egy-egy kedves szavalat is elhangzott a jelenlévők részéről. A szorgos kezeknek köszönhetően a szeretetvendégség sem maradt el, s a gyülekezet egy kis ajándékosmaggal is kedveskedett az alkalmon résztvevő idős testvéreknek.

Adventi játszóház

Az ünnep előtt sok helyen, településen szerveznek karácsonyváró alkalmakat, játszóházakat, amelyeken a gyerekek különböző kézműves foglalkozásokon készíthetnek karácsonyi díszeket, vagy éppen ajándéktárgyakat. Gyülekezetünkben 2005 óta van karácsonyváró alkalom, vagyis játszóház, amely alkalomra idén is Molnár Éva lelkész nő vezetésével került sor. Ennek az alkalomnak is az volt a célja, hogy elhangozzék a karácsonyi örömhír a gyerekek felé tolmácsolva, de persze a gyerekek által kedvelt kézműves foglalkozások sem maradhatnak el. A november 30-án sorra került játszóházban a gyerekek játszottak, énekeltek, és bepillantást nyertek a Mennysországba, ahol éppen az angyalok tanácskozását hallgathatták ki arról, hogy miként kell megszületnie az Úr Jézunak, hogy nem nagy parádéval, hanem szerény körülmények között, egy jászolbölcsőben jön majd a világra az emberiség Megváltója, a megígért Szabadító. A karácsonyi történet játékos formában való megismertetése után, Kresťanko Mária segítségével adventi koszorúkat készíthettek a gyerekek, amik az otthonokba kerülve, a családi asztalokat díszíthették, valamint ablakdíszeket is volt lehetőségük készíteni a gyerekeknek

Szavalóverseny

December 8-án, advent második vasárnapján immár nyolcadik alkalommal került sor a Kisgéresi Református Egyházközség szervezésében egyházmegyei szavalóversenyre. A szavalóversenyre minden évben királyhelmeci gyerekek is készülnek. Így volt ez az idén is, s a gyülekezetünkől a következő gyerekek készültek egy-egy istenes vers elmondásával: Majer Noémi, negyedik osztályos tanuló Bódás János: Egy kisleány karácsonyi fohásza című költeményét mondta el; Tancsák Ferenc, hatodik osztályos, Dsida Jenő: Esti imádás című versét szavalta. Örülünk, hogy ők ketten, bátran kiállva, egy-egy verssel is bizonyosságot tettek a szép számmal összegyűlt közönség előtt, és ily módon a gyülekezetünket is képviselték.

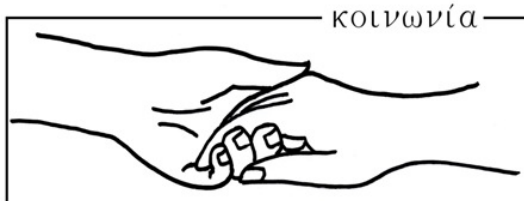
Szépen gyűltek idén is a csomagok

A Szlovákiai Református Keresztyén Egyház Diakóniai Központja ez esztendőben is meghirdette karácsonyi csomaggyűjtő programját, a Nyilas Misi Karácsonya elnevezésű programot. Az évek óta cipősdoboz akciónak nevezett program keretében ajándékokat lehetett készíteni rászoruló gyerekeknek és időseknek. Gyülekezetünk minden évben bekapcsolódik ebbe a programba, s örülünk, hogy sokan érzik úgy – mégha nem könnyű helyzetben vagyunk is –, hogy tudnak, akarnak segíteni, másoknak örömet szerezni. A pólyáni és a királyhelmeci gyülekezetben összesen 77 csomagot készítettünk, s 20,- Euro pénzadomány is érkezett, amely összeget továbbítottunk a Diakóniai Központ felé, amit a csomagok szállítási költségeire fordítottak. A csomagokat, a Zempléni Egyházmegyében összegyűjtött többi csomaggal együtt december 20-án szállították el Hegyközpályiba (Románia), hogy ott, s még három másik település rászoruló magyar gyermekei és idősei között szétosszák.

Aki a gyűjtés ideje alatt belépett a gyülekezeti terebe, s látta a szinte halomba rakott, gyönyörűen becsomagolt ajándékdobozokat, minden bizonnal velem együtt elgondolkodott azon, hogy a szép ajándékok által hány gyermeknek, vagy éppen idősnek szerzünk örömet. Hiszem, hogy aki csomagot készített, nem a köszönömöt várta – ennek ellenére e helyről is köszönjük –, hanem a hála indította, hogy ha én kaptam az Úrtól, sőt többet, mint amire szükségem van, akkor adni is tudnom kell. S tudunk adni, ezúttal is, még mindig, s bízom benne, hogy jövőre is.

10 éves a KOINONIA

Tíz éve annak, hogy gyülekezetünk mellett megalakult a KOINONIA nonprofit szervezet, jótékonyági alap, amelyet az alapítói, gyülekezetünk tagjai azzal a céllal hoztak létre, hogy a törvények által kínált lehetőségeket kihasználva, anyagi háttérrel biztosítson gyülekezetünk közösségépítő feladataihoz, programjaihoz. Ezért is lett e szervezet elnevezése a görög KOINONIA szó, ami magyarul közösséget jelent. Gyülekezeti közösségünk formálása a vágyott cél, vagyis az – ahogyan valaki megfogalmazta –, hogy az istentiszteleti közönségből, élő közösség legyen; olyan közösség, amelyben egymásnak testvérei tudunk lenni, amelyen belül ismerjük egymást, s tudjuk, hogy nem csak egy felekezethez, templomhoz való tartozás köt össze bennünket, hanem Jézus Krisztus, aki mindnyájunkért földre született, hogy mindnyájunkért meghaljon a keresztfán. Nyilván e szervezet csupán egy eszköz, hogy a törvény által felajánlható adószázalékokat gyülekezeti, egyházi célokra is legyen lehetősége egyházközségünk tagjainak felajánlani, s az ne a „nagy zsákba”, az állami költségvetésbe kerüljön, vagy esetleg távoli célok megvalósítására fordítódjék, hanem közösségünk formálódását, programjaink anyagi háttérének biztosítását, vagy éppen épületeink megújulását szolgálják. Így volt ez az elmúlt tíz évben is, ahol kisebb, nagyobb mértékű programokat tudott a KOINONIA jótékonyági alap támogatni, ill. hol több, hol kevesebb összeggel tudta gyülekezeteinket anyagilag támogatni.

A tíz év után egy rövid összefoglalást készítettünk, s számadást tartanánk a szervezet hatékony működéséről. A bejegyztetést követően az adószázalékok felajánlására először 2005-ben volt lehetőség, így gyakorlatilag kilenc éve tud e szervezet ténylegesen működni, gyülekezeti célokat, programokat támogatni. E kilenc év alatt összesen 19225,28 Euro lett felajánlva szervezetünknek az adó két százalékából. E befolyt összegből az elmúlt években 10903,42 Euro közvetlen anyagi támogatást kapott a királyhelmei gyülekezet; 1181,93 Euro összeget a Pólyáni Leányegyházközség; s 2662,16 Euro összeget ugyancsak pénzadományként adott át a KOINONIA más gyülekezeteknek, egyházközi intézményeknek. Nem csupán pénzadománnyal támogatja e szervezet a gyülekezetünket, hanem számtalan olyan feladat, program költségeit vállalja át közvetlenül, ami egyébként a gyülekezetet terhelné. A teljesség igénye nélkül csupán egy párat említenék: támogatja ez újság sokszorosítását (korábban nyomtatását); a gyülekezet interneten való megjelenését; karácsonyi csomagok elkészítését; nyári gyerektábor és adventi játszóház megvalósulását; évenkénti kirándulást a konfirmációs korosztály részére. Ezen rendszeres alkalmakon túl rendkívüli alkalomnak nevezhető, hogy az idén 14 gyerek 8 napos balatoni táboroztatásához járult hozzá biztosításuk megkötésével. Ugyancsak az idén, pályázatot benyújtó szervezetként tudta segíteni egy Kárpát-medence-i tábori program megírását, finanszírozását, amely programot 600 településen használják, s közel 30000 magyar gyermek hallja általa az evangéliumot.

Nem nagy szervezet a KOINONIA, s ily módon a szervezet működésével járó kiadások is minimálisnak mondhatók. Így gyakorlatilag a felajánlott támogatások, adószázalékok közel száz százalékát gyülekezeti célokra, közösségünk építésére, Istenünk dicsőségére tudjuk fordítani.

A fenti számok tükrében és a KOINONIA alap által támogatott programok ismeretében azt gondolom, hogy jó döntés volt tíz évvel ezelőtt a non-profit szervezet bejegyeztetése. Ugyanakkor nyilvánvaló, hogy a fenti számokról és támogatott programokról azért lehet beszámolni és azokért hálát adni, mert voltak, akik már a szervezet alapításakor is jó eszközt láttak ez alapban, s személyükkel is a szervezet mögé álltak, jelesen Gazdag Géza, néh. Kovács Sándor, Liszcai György, Tóth Ágnes. Persze a szervezet tíz évvel ezelőtti megalapítása és bejegyeztetése mit sem érne önmagában, ha nem lennének, akik évről évre nem tekintik tehernek azt, hogy a szükséges formanyomtatványt kitöltsék, s köszönömöt nem várva érte (mivel a felajánlás teljesen anonim) szervezetünket, s általa gyülekezetünket, egyházunkat támogassák, egy-egy jó program finanszírozásához járuljanak ilyen módon hozzá. E helyről is köszönetet azoknak, akik ezt az elmúlt években akár csak egyszer is, vagy akár rendszeresen megtették.

Ahogy az elmúlt tíz évben, úgy ezt követően is szeretnénk a jótékonyági alap által is szolgálni, programokat finanszírozni, jó célokat támogatni, segítve gyülekezeteinknek abban, hogy koinonia, élő közösség, kapcsolat legyen az Úrral és egymással. Ehhez kérjük továbbra is a támogatást, a felajánlható adószázalékokat, kérjük a gyülekezet mellett működő szervezet iránti pozitív hozzáállást.

Bruno Ferrero: A különbség

Kevéssel karácsony előtt a tanítónő megkérdezte a gyerekeket: „Ki az közületek, akinek szegények a szülei? Kinek adjunk karácsonyi ajándékot?” És azok a gyerekek, akik úgy gondolták magukról, hogy ők szegények, szépen felnyújtották a kezüket. A város kicsi volt és mindenki ismerte egymást. Nemcsak névről, hanem azt is tudták, ki hol lakik, kik a rokonai, és mennyi pénze van. Tanítás után a tanítónő magához kérte Dinit, az egyik nyolcéves kisfiút. Dini nemrég költözött ide a szüleivel, és mindenki tudta róluk, hogy nagyon szegények. A tanítónő leültette és megkérdezte tőle, miért nem jelentkezett. Dini válaszolt: „Azért, mert én nem vagyok szegény.” – „És szerinted kik a szegények?” – „Azok a gyerekek, akiknek nincsenek szüleik.” A tanítónő meglepődve, csendben nézte egy darabig, aztán hazaengedte. Másnap Dini papája széles mosollyal az arcán jött haza a munkából és beszámolt a mamájának arról, hogy aznap felkereste őt Dini tanító nénije. „Büszkék lehetünk a fiunkra” – mondta, és elmondta, mit mesélt neki a tanárnő. Karácsonyeste Dini megkapta az ajándékát. A dobozban két pár vadonatúj cipő volt: egy Dininek, és a kishűgának. Sohasem volt még új cipőjük. De ha nem érkezett volna semmilyen ajándék, Dini akkor is tudta volna, hogy övék a leggazdagabb család a világon.

- Ünnepi alkalmaink -

December 22. - Vasárnap (Advent IV.)

9:30 Pólyán
10:30 Királyhelmecek
13:45 Szolnocska
15:00 Királyhelmecek

December 23. - Hétfő (Bűnbánati it.)

18:00 Királyhelmecek

December 24. - Szenteste

14:00 Királyhelmecek

E korábbi istentisztelettel lehetőséget kívánunk adni a gyülekezeten belüli karácsonyi ünneplésre azoknak is, akik este bátortalanul indulnának el a templomba, esetleg korábban akarnak hazaérkezni.

15:30 Pólyán
17:00 Királyhelmecek

Az esti istentiszteleten ünnepi műsor lesz bemutatva.

December 25. - Karácsony I. napja

9:00 Pólyán, úrvacsoraosztással
10:30 Királyhelmecek, úrvacsoraosztással
15:00 Királyhelmecek

December 26. - Karácsony II. napja

9:30 Pólyán
10:30 Királyhelmecek
15:00 Királyhelmecek

December 29. - Vasárnap

9:30 Pólyán
10:30 Királyhelmecek
15:00 Királyhelmecek

December 31. - Óév napja

15:30 Pólyán
17:00 Királyhelmecek

Január 1. - Újév napja

9:30 Pólyán
10:30 Királyhelmecek
15:00 Királyhelmecek (gyülekezeti ház)

A betegek és idősek részére háznál is kiszolgáljuk az úrvacsorát. Az úrvacsorával élni kívánók igényüket jelezzék a Lelkészi Hivatalban.

Visszatekintés 2013-ra

2014. január 1-én, a 15:00 órákor kezdődő délutáni istentisztelet keretén belül visszatekintünk a 2013-as esztendőre, annak eseményeire, gyülekezeti alkalmainra, vagy éppen a gyülekezeten belül, Isten kegyelméből elvégzett munkálatokra. A képes beszámolóra a gyülekezeti házban kerül sor, amelyre szeretettel várunk mindenkit.

**ÁLDOTT ADVENTI VÁROKOZÁST,
BÉKÉS KARÁCSONYT, ÉS ÖRÖMÖKBEN,
ÁLDÁSOKBAN GAZDAG ÚJ ESZTENDŐT
KÍVÁNUNK MINDEN KEDVÉS OLVÁSÓNAK.**

Királyhelmecci Szövevény

A királyhelmecci és a pólyán-szolnocska református gyülekezetek lapja.

E szám a Koinonia n. f. támogatásával jelent meg.

A Lelkészi Hivatal címe: Templom sor 13, 077 01 Királyhelmecek

Tel.: 056/ 63 219 72

E-mail: info@refkoinonia.sk

<http://www.refkoinonia.sk>

Kéziratokat, javaslatokat szeretettel várunk, a szerkesztés jogát fenntartjuk!